

Respect pentru dăruirea și cartii

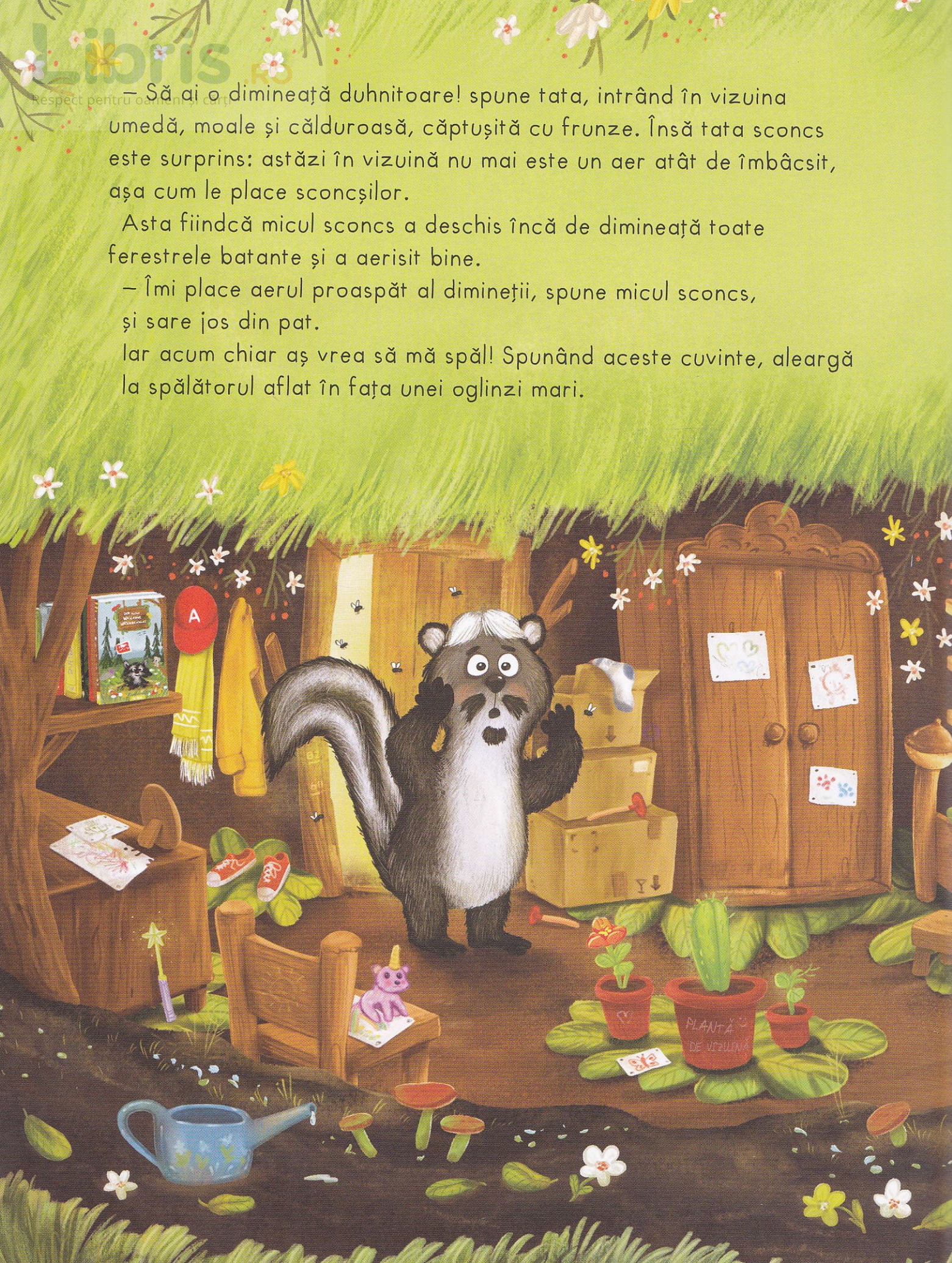

VREAU SĂ MĂ SPĂL!

BRITTA SABBAG
IGOR LANGE

UE UNIVERS
ENCICLOPEDIC
junior

— Să ai o dimineață duhnitoare! spune tata, intrând în vizuina umedă, moale și călduroasă, căptușită cu frunze. Însă tata sconcs este surprins: astăzi în vizuină nu mai este un aer atât de îmbâcsit, așa cum le place sconșilor.

Asta fiindcă micul sconcs a deschis încă de dimineață toate ferestrele batante și a aerisit bine.

— Îmi place aerul proaspăt al dimineții, spune micul sconcs, și sare jos din pat.

Iar acum chiar aș vrea să mă spăl! Spunând aceste cuvinte, aleargă la spălătorul aflat în fața unei oglinzi mari.

– Este cu neputință! spune tata sconcs clătinând din cap.
Spălătorul este doar ca să te uiți la el! Niciun sconcs nu s-ar gândi
să îl folosească vreodată! Mirosul urât este cel care-i salvează
viața unui sconcs adevărat.

– Mie spălatul îmi salvează viața, încercă să protesteze micul
sconcs, însă tata este de neînduplecat.

Își face apariția și mama.

– Ce a pățit copilul nostru? întreabă ea. Haide,
încearcă mama să-l înveselească, vom merge la pădure
și vom împrăști salve de miros urât!
O plăcere urât mirositoare!

Dar micul sconcs n-are niciun chef să împrăștie
miros urât în pădure.

– Atunci ce ești tu, micul sconcs Curățel?
se miră tata și mama sconcs.

Deodată micului sconcs Curățel îi trece un gând prin minte:
Dacă, de fapt, el nu este un sconcs adevărat?

